

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Søg Search

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Blandt ludere og lommetyve – Mathias Énard TYVENES GADE

Af

[Simon Lykke](#)

– 3. september 2015 Arkiveret i: [Anmeldelser](#), [Roman](#), [Skønlitteratur](#)

Énards fortælling om en ung marokkaners odysse mod Europa er glimtvis glimrende, men når ikke i mål uden bump på vejen.

Citat

Byer lader sig tæmme, eller måske er det snarere dem, der tæmmer os, de lærer os at opføre os ordentligt, får os til langsomt at kaste fremmedhedens ham, de river barken af de bondetampe, vi var, opsuger os i sig, former os, som de vil have os (...) Jeg boede i en af kvarterets værste gader, som man efter ønske også kan kalde en af byens mest pittoreske med det maleriske navn Carrer d'En Robador, Tyvenes gade, det lokale rådhus' problembarn – ludernes og narkomanernes gade, drukkenboltenes og alle de andre outsiders, der dagen lang drev omkring i dette smalle citadel der stank af urin, dovent øl, krydret, nordafrikansk mad og samosa. Et palæ for os, der boede der...

Mens deprimerende mediebilleder taler deres tydelige sprog, så har vi forhåbentlig fortsat en masse til gode fra litteraturen, når det kommer til at sætte ord på det navnkundige Arabiske Forår og de sidste knap fem års udvikling i Mellemøsten og Nordafrika. Med TYVENES GADE yder den franske forfatter, orientalist og universitetslektor Mathias Énard et hæderligt, men ikke prangende bidrag.

Énard lægger stemme til marokkaneren Lakhdar, der udlever sine senpubertære ungdomsår i Tanger under det Arabiske Forårs første brise. Lakhdars tilværelse er indledningsvis ubekymret, og tiden går med at fyre fede, læse franske krimier og sende stjålne blikke efter turister i lårkort. Indtil han en dag tages på sengen sammen med sin kusine uden en trevl på kroppen. Hans far sparker ham ud hjemmefra og sparker på den måde samtidig gang i den dannelsesrejse, der er romanens omdrejningspunkt.

Igennem sin barndomsven Bassam får Lakhdar arbejde i en religiøs boghandel. Her lovpriser man imidlertid Guds mest usympatiske sider, og mens ekstremisme og vold lurur under overfladen, bliver Bassam stadigt mere distanceret. Da Marokko rammes af to brutale attentater mistænker Lakhdar Bassam og sin boss, den karismatiske Cheik Nouredine, for at have en finger med i spillet. Han forlader boghandelen og begiver sig ud på en livlig færd, der gradvist bringer ham tættere på Europa og hans store kærlighed – den arabiskstuderende Judith fra Barcelona, som han har mødt kort forinden.

Indgangen til det forjættede kontinent bliver et job hos den afstumpede bedemand Cruz, der spinder guld på at fiske ligene af forliste bådflygtninge op af havet. Det er han blevet både sindssyg og suicidal af, og da han en dag tager livet af sig, efterlader han en massiv bevisbyrde, der peger på Lakhdar som manden bag mordet. Det lykkes Lakhdar at undslippe, men episoden med Cruz bliver ved med at hjemsoge ham, da han indlogerer sig blandt ludere og lommetyve i Barcelona i Carrer d'En Robador – tyvenes gade.

Énard skriver i et frembusende og billedrigt sprog med en skarp, spydig og til tider aldeles fremragende klang – ikke mindst takket være en velfungerende oversættelse. Særligt må man smide fezen for de kompromisløse og harcelerende beskrivelser af sydeuropæiske storbyer. Som denne beskrivelse af Barcelona og turismens mere triste ansigt:

– Langsomt kunne man mærke hadet vokse til de fremmedes penge, både dem



Ferielæsning
leveret til dig

Få dine bøger
leveret med
PAKKEBOKSEN

Køb her

Fakta

- Forfatter: Mathias Énard
- Titel: TYVENES GADE
- Originaltitel: RUE DES VOLEURS
- Oversat af: Jesper Tang
- Sider: 314
- Pris: 249,-
- Forlag: Den Franske Bogcafés Forlag
- ISBN: 8799364190

Køb bogen hos [SAXO.com](#)

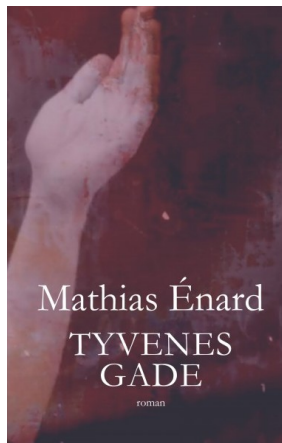
Billeder

turisterne lagde i landet, og dem, der strømmede til fra udlandet, penge, der satte de fattige op mod hinanden, ydmygelsen forvandlede langsomt til had, alle hadede kineserne, der systematisk opkøbte barer, restauranter og varehuse for familieformuer hidrørende fra egne så fattige, at man dårligt kunne forestille sig det. Alle så med foragt ned på de engelske proletarer, der kom til byen for at slukke tørsten i billige øl og kneppe i trappeopgangene, før de stadig berusede tog et fly tilbage, som ikke kostede dem mere end en pint ale i deres egne, skumle forstæder. Alle begærede i deres stille sind de unge, kridhvide skandinaviske piger, som temperaturforskellen fik til at finde de lårkorte nederdele og barfodssandalerne frem allerede i februar – hver fjerde catalaner var arbejdsløs, aviserne bugnede af frygtelige historier om krisen, familier blev sat ud af lejligheder, de ikke længere kunne betale, men som bankerne solgte til spotpriser og samtidig blev ved med at kræve lånene tilbagebetalt på, selvmord, afkald, modløshed: Man kunne mærke trykket og volden vokse.

Kendetegnende for TYVENES GADE er desuden, at der ikke sparet på de litterære referencer. Når Lakhdar reflekterer over sit liv, sker det eksempelvis med talrige henvisninger til den legendariske marokkanske eventyrer Ibn Battuta, hvis beretninger fra 1300-tallet står som et hovedværk i den arabiske rejselitteratur. Med et citat på bogens første side bygger Énard desuden bro mellem Lakhdars strabadser og Joseph Conrads HEART OF DARKNESS. Parallellen fuldfyldtes i mødet med Cruz, der ligesom Kurtz i Conrads klassiker for alvor har stiftet bekendtskab med 'the horror... the horror.' De mange henvisninger og citater er fine og finurlige til en vis grad, men fremstår i længden også en anelse forcerede, og de får unægtelig den unge Lakhdar til at lyde bemærkelsesværdigt meget som en midaldrende universitetslektor.

Hvad der imidlertid er sværere at se igennem fingre med er, at bogens spændingselementer ikke fungerer ordentligt. Således bliver det aldrig for alvor mystisk eller nervepirrende, om Bassam og Cheik Nouredine bedriver terror. Og fordi der ikke er gjort tilstrækkeligt ud af karaktererne, er man også ret ligeglad med dem og deres foretagender. Det samme gælder med karakteren Cruz, der ellers som udgangspunkt var interessant nok, men som i sin totale nedsmeltning ender med at fremstå plat. På den måde er det – paradoksalt nok – på spændingskurvens øverste tinder, at historien taber pusten. Det er en skam, og man ville langt hellere have hørt meget mere til eksilaraberens syn på den sydeuropæiske storbylum i Tyvenes gade

Synes godt om 3 personer synes godt om dette. Opret en profil for at se, hvad dine venner synes godt om.



Forfatterportræt fra bogen

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Nyeste anmeldelser i kategorierne [Roman](#),

- [Japansk sindsrapport – Hiromi Kawakami KVINDEN VED HAVET](#) · 10-06-2016
- [Mellem metaforer og mudder – Hannah Lutz VILDSVIN](#) · 23-05-2016
- [Tilbage til 1980'ernes natmaskine – Tomas Lagermand Lundme ALT ER MIT](#) · 18-05-2016
- [Industriel Iliade – Emil Bønnelycke SPARTANERNE + BERLIN + ROSA LUXEMBURG](#) · 17-05-2016
- [Alle siger det – Jonas Hassen Khemiri ALT DET JEG IKKE HUSKER](#) · 12-05-2016

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

☺

Læs også

- [Turen går til Vestbredden – Maximilien Le Roy OVER MUREN](#) · 24-08-2012

Tags: [arabisk forår](#), [Den Franske Bogcafe](#), [Mathias Énard](#), [Tyvenes gade](#)



Om Simon Lykke

Simon er bachelor i religionsvidenskab med tilvalg i arabisk og cand.comm.

[Skriv til Simon](#)

Ingen kommentarer

Vær den første til at kommentere på denne artikel!

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive offentliggjort. Krævede felter er markeret med *

Navn *

E-mail *

Websted

Ja, I må gerne sende mig nyhedsbrevet